RAMAZAN MUHABBETİ

Yazan: Ramazan Turgut - 3 Ekim 2008

On bir ayın sultanını bu hafta gönderiyoruz. Güle güle gitsin.

Bayramı karşılamaya hazırlanırken, geleneksel Ramazan eğlencelerini düşündüm. Karagöz, Orta Oyunu, Meddah, fıkralar ve benzeri.

Üç hafta çalıştık, dokuz gün tatili hak ettik. Tatile kim sevinmez? Öğrencilerin sevincine diyecek yok. Şimdiden iyi tatiller, iyi bayramlar diliyorum.

* * *

bizim, ölümsüz bir Nasrettin Hoca'mız var… yaşadığı dönem, yoksulluğun arttığı bir dönem. Hoca henüz "Hoca" olmamış; küçük… Babasının işi çıktığı için şehre inmek zorunda kalmış. Nasrettin de onunla gitmek istemiş. Birlikte şehre inmişler. Çarşı Pazar işlerini gördükten sonra, babası Nasrettin'i büyük bir meydana götürmüş. Koca koca kazanlarda pişen yemekler, gelenlere dağıtılıyor, isteyen evine götürüyor, isteyen yer sofrasına oturup karnını doyuruyor. Her şey bol. Küçük Nasrettin babasına;

Baba, köyümüzde bu yediklerimizi bulamıyoruz. Burada herkes bolluk içinde. Anamı da alıp gelelim; her gün burada karnımızı doyuralım, demiş.

Babası: Oğlum bu bolluk bayram nedeni ile yaşanıyor. Her gün burada yemek dağıtılmaz. Bu bir bayram geleneği. Biraz düşünen Nasrettin;

Keşke her gün bayram olsa! Pek mi zor baba?

….

* * *

Ramazan Bektaşisiz olur mu?

Tahtacı vatandaş dağın doruğundaki köyünden, devlet dairesindeki işini çözmek için ilçeye inmiş. İşini görüp, dinlenmek ve çay içmek için kıraathanenin yolunu tutmuş… o da ne? Kapıda kocaman bir asma kilit… dönmüş geri. Lokantaya varmış; kapı duvar… sokaktakilerde de bir gariplik var! Yorgun, uykusuz, bitkin durumdalar. "Bunların başında bir hâl var amma, ne ola ki?" Biraz dolaştıktan sonra, "Bari çoluk

çocuğa Pazar ekmeği götüreyim” der. Fırına yönelir. Bakar ki fırında kapalı. Hemen ilçeyi terk eder. Kuşkulanır.

Evdekiler, elinin boş olduğunu görünce, şaşırmışlar. Tahtacı olup biteni anlattıktan sonra:

Durumunuza şükredin. Şehirdekiler açlıktan kırılıyor. Bütün dükkanlar iflas etmiş. Şehirde yaşayanın vay haline!

* * *

Yörük obasına ramazanda “Cer hocası” gelmiş. Yörükler kendisine pek güler yüz göstermemişlerse de, ramazanın sonuna kadar, herkesi çadırda toplayıp zorla namaz kıldırmasına ses çıkarmamışlar. Bayram gelince, hocaya para vermek kimsenin aklına gelmemiş. Hoca istemek zorunda kalmış.

Paramız yok, demişler. Veremeyiz!

Hoca pek öfkelenmiş: Ben zaten sizin dinsiz olduğunuzu biliyordum. Onun için namazı yanlış kıldırdım!

Yörükler hep bir ağızdan karşılık vermişler:

Zaten bizimde abdestimiz yoktu!

* * *

Paşanın birinin bir Bektaşi dostu varmış. Bir gün kendisine takılmak istemiş: Erenler, borcun var mı?

Bektaşi: Evet, bakkala biraz borç ettim.

Paşa: Onu sormuyorum. Namaz borcun var mı?

Bektaşi: Olmadı Paşa hazretleri, diye terslemiş. Onu ancak Allah sorar, sizin soracağınız bakkal borcudur.

* * *

Softanın biri Bektaşi’ye sormuş:

İslam'ın şartı kaçtır Baba Erenler?

Bektaşi: Bir'dir.

Softa: Be adam! Daha İslam'ın şartını bilmiyorsun, birde dervişlikten dem vuruyorsun!

Bektaşi: Bir'dir bir. Siz hac ve zekatı kaldırdınız, biz oruç ve namazı kaldırdık. Söyle bakalım geriye kelimei şahadetten başka ne kaldı?

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle

Ramazan Turgut